

OPEN FORUM

Een uitgave van de CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid

Colofon

<http://www.cda.nl/Basisgroep-Sociale-Zekerheid>

Nummer 59

Februari 2017

15 MAART 2017

Gaat om keuzes voor een beter Nederland. Een Nederland dat we door willen geven aan onze kinderen.

Bestuur Basisgroep

Arend Jansen, voorzitter
Maarten Tromplaan 83
7393 KK Twello
0571 275 612
06 5066 6601
Arend_jansen@hetnet.nl

Redactie Open Forum

Fred Mosk, hoofd- en eindredacteur
oud-wethouder
0251 242807
06 1018 5794
f.mosk@zonnet.nl

Lesley van Hilten, secretaris
Ganestastraat 66
1363 XA Almere
06 8522 8456/06 3801 6810
lesleyhilten@gmail.com

Dick Aanen, journalist/publicist
deskundige lokale democratie,
bestuurlijke vernieuwing
020 6733604/06 5163 5200
d.aanen@hetkontakt.nl

Nico van Jaarsveld, algemeen-adjunct/
Penningmeester
A Diepenbrocksingel 30
2353 KP Leiderdorp
071 5414250
nicovanjaarsveld@ziggo.nl

Chris Wessels,
050 5777917
cjawessels@home.nl

Madeline Andringa, bestuurslid
Tak van Poortvlietstraat 99a
3317 JS Dordrecht
078 6317861

Open Forum verschijnt twee keer per jaar op papier en digitaal (voorafgaand aan de reguliere CDA-congressen). Daarnaast geeft de Basisgroep maandelijks een digitale ***Open Forum Nieuwsbrief*** uit. Wilt u dat ***Open Forum*** en de ***Open Forum Nieuwsbrief*** aan u toegezonden worden dan kunt u dat melden bij het secretariaat van de ***CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid***: Ganestastraat 66, 1363 XA Almere Lesleyhilten@gmail.com.

Met onze activiteiten, onze inspirerende en positief kritische rol, maar ook met onze bladen, willen we binnen het CDA een rol van betekenis blijven vervullen. Heden ten dage is deze meer dan wenselijk en verdient de Basisgroep bijzondere aandacht.

U kunt ons daarbij financieel steunen. Uw financiële bijdrage is vrijwillig en uiteraard zeer welkom. Deze kunt u overmaken op rekeningnummer IBAN NL 87 RABO 0144 0570 69 op naam van ***CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid*** o.v.v. donatie.

Wij danken u bij voorbaat voor iedere bijdrage groot en klein.

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Congres	4
Minder onnodige regels en meer waardering voor vrijwilligers	6
Eigen verdienste	7
Uitvoering WMO Den Haag laat te wensen over	8
Verborgen werkloosheid en glazen bol	9
DIVOSA berichten	12
Commentaar	12
Beste CDA`ers	14

Voorwoord

Op 15 maart 2017 gaan we weer allemaal naar de stembus. Als actieve kiezer mogen wij onze stem uitbrengen op personen die volgens ons in de Tweede Kamer mogen oordelen over wetsvoorstellen. Ook dienen deze 150 vertegenwoordigers namens ons de regering te controleren. Wij kiezen geen regering. Wij kiezen geen premier. Wij kiezen geen ministers of staatssecretarissen. Toch gaat het de laatste tijd om wel of geen premierdebat. Maar zo lang wij geen premier kiezen, de grootste partij hoeft echt nog geen premier te leveren, gaat zo'n debat nergens over. In de Verenigde Staten ging de presidentsverkiezing tussen twee personen die door hun eigen achterbannen (kiezers) niet als de meest gewenste kandidaten gezien. Moeten wij dit in Nederland ook krijgen? Rutte van de VVD, waarvan een grote hoeveelheid kiezers vindt dat hij niet is te vertrouwen. Wilders van de PVV, waarvan een grote hoeveelheid kiezers van mening is dat hij (mede)mensen schoffeert op grond van ras en geloof.

Verder, vertrouwen in de politiek is broos. Het wordt er niet beter op als ik lijsttrekkers beloften ziet maken ten gunste van de kiezer met de wetenschap dat de beloften toch niet kan worden waar gemaakt. Krol van 50+ iedereen met 65 jaar met de AOW, maar ten kosten van wat? Pechtold van D'66 wil zo graag minister worden, dat hij werkelijk de kiezer alles belooft voor diens stem.

Terug naar mijn begin. Ik stem op een volksvertegenwoordiger. Iemand die naar mijn mening mijn belangen het beste kan behartigen. Gelukkig staan er op de lijst van het CDA veel goede volksvertegenwoordigers, geen pluchezoekers.

Fred Mosk

Congres

Op 14 januari jl. hield het CDA het congres waarin het verkiezingsprogramma vast werd gesteld. De basisgroep had een tiental amendementen ingediend. Om met het goede nieuws te beginnen: één amendement is overgenomen, daar waar het gaat om de kosten in de zorg is de zin overgenomen “de grootste zorg van mensen is de cumulatie van eigen bijdrage en de omvang van het eigen risico”. In de originele tekst ging het alleen over het eigen risico. De andere amendementen hebben het helaas niet gehaald: jammer! Want het had een verbinding kunnen maken met de mensen die zich in de steek gelaten voelen door de politiek.

1. Bij het artikel over uitkeringsfraude hebben wij voorgesteld om het woord uitkering te schrappen, want er wordt ook bij de welgestelden (belasting)fraude gepleegd, kijk naar de Panama-papers. Dat is ons helaas niet gelukt.
2. Wij vinden als basisgroep het sociaal minimum te laag. Uit allerlei gerenommeerde onderzoeken blijkt dat ook. Soms wel 200 euro in de maand. Wij wilden daar een nieuwe studie naar laten doen. Dat is dus niet gelukt. De programacie. vond dat het met toeslagen en bijzondere bijstand genoeg was. Dat is dus een misvatting volgens ons.
3. Wij deden het voorstel dat er in de schuldhulpverlening een wettelijk gegarandeerd minimum wordt vastgelegd. Omdat in de praktijk heel vaak de wettelijke beslagvrije voet niet wordt toegepast. En wij wilden nadere regelgeving voor de incassobureaus, want hun declaraties maken soms wel meer dan de helft van de schuld uit. Dit is ook niet gelukt, mede door de verdediging dat hier ook toeslagen uitkomst zouden kunnen bieden. Men had toch moeten weten dat in de praktijk die toeslagen ingehouden worden. Hier ook: jammer dus.
4. ook dienden wij nog een amendement in om de AOW-leeftijd voor zware beroepen naar 65 jaar terug te brengen. Ook niet overgenomen. Ik denk dat er in zo’n deelraad en in de

programcommissie geen mensen zitten die een zwaar beroep uitoefenen. Of in weer en wind, warmte of kou, hun brood moeten verdienen. De meesten halen de 60 jaar niet eens in hun beroep. Hen wacht op het eind van hun werkzame leven de bijstand.

Onverteerbaar.

5. Ook wilden wij de leeftijd voor sollicitatievrijstelling terugbrengen van 60 naar 55 jaar. Omdat wij vinden dat nu al boven de 55 jaar men vaak niet meer aan een baan kan vinden en dat men altijd nog vrijwillig kan solliciteren.
6. Wij hadden nog een tweede amendement over de zorgkosten: wij stelden voor dat er een einde moet komen en er een maximum moet worden ingesteld voor de cumulatie van eigen bijdrage en eigen risico. Waarbij mensen op het minimum geen eigen bijdrage of eigen risico hoeven te betalen. Daarom wilden wij een inkomensafhankelijke zorgpremie. Ook de commissie In 't Veld heeft voorgesteld een inkomensafhankelijke zorgpremie in te voeren. 300.000 betalen al geen zorgpremie meer, ongeveer 1 miljoen mensen hebben elke maand moeite om het op te hoesten. Ook dit amendement is niet overgenomen. Motivatie: er komt dan te veel druk op de middeninkomens. Dat vinden wij een vage verdediging. Want je kunt het maken zoals je het wilt. Ik ken mensen met een goed inkomen die niet snappen dat de zorgpremie niet inkomensafhankelijk is. Ik denk dat de programacie zich niet voor kan stellen dat je je gezondheid financieel niet goed kunt regelen. Dat je daardoor afziet van medicijnen of niet naar de dokter durft te gaan en daardoor blijft lopen met menselijke gebreken en toch moet blijven werken. Want er moet geld binnen komen. En dan hebben we het hier over banen op het minimum.
7. wij wilden ook een quotum vaststellen per bedrijf voor het in dienstnemen van mensen met afstand tot de arbeidsmarkt. Dat is ook niet overgenomen. Motivatie: dat was de verantwoordelijkheid van de werkgever zelf. Dat vonden wij wel erg kort door de bocht. In Duitsland hebben ze het wel vastgelegd. En daar zijn christendemocraten aan de macht. En als men daar niet aan het quotum voldoet kan men het afkopen door een boete te betalen en die gaat in een pot waarvan deze regeling betaald wordt. En het is natuurlijk een gedeelde taak van de overheid en de werkgevers, waar de overheid de voortrekkersrol in moet spelen.
8. Ten slotte deed de provincie Zuid-Holland het voorstel om de verhuurdersheffing af te schaffen. Wij zaten over onze tax van 10 amendementen heen, anders hadden wij hetzelfde ingediend. Het heeft het niet gehaald. Als ik het goed onthouden heb was 48% van de deelsessie voor afschaffing van de verhuurdersheffing. Dat scheelde dus weinig. Jammer. De programacie wil de heffing halveren. Dat vinden wij dus onzin. Want het is toch zo dat als je een huis koopt dan krijg je elk jaar een cadeautje van de overheid in de vorm van een hypotheekrenteaftrek. Jaarlijkse kosten voor de Staat ca. 14 miljard. Dus de huurders moeten geld in het laatje brengen om de staatskas op orde te brengen. Een asociale regelgeving vinden wij. Mensen die aangewezen zijn op de huursector en dus geen keus hebben zet je dus gewoon voor het blok. Er zit dan ook geen enkele rechtvaardiging in deze regeling. Ik hoop dat de volgende regering deze regelgeving meteen van tafel haalt. Zodat de corporaties dit geld kunnen gebruiken om meer

betaalbare huurwoningen te kunnen bouwen. Het liefst energieneutraal. Nul op de meter, noemen wij dat. En voor mijn part wordt dit dan opgelegd.

Met iets meer creativiteit bij de preadviezen waren we als CDA dichter bij die mensen gekomen die zich tegenwoordig niet gehoord voelen. Die geen vertrouwen meer in de overheid hebben. Die elke dag moeten vechten voor hun bestaan. Die mensen zijn we kwijt geraakt. En als laatste strohalm haken ze dan vaak aan bij die blonde populist in Den Haag die ze vervolgens een rad voor de ogen draait. Dus de taak aan een partij als het CDA om deze mensen weer terug te halen.

Arend Jansen

Minder onnodige regels en meer waardering voor vrijwilligers

Vrijwilligers zijn de kampioenen van Nederland. Als alle vrijwilligers een week hun activiteiten zouden stoppen, dan zou de samenleving helemaal vastlopen. Vooral in een land als Nederland waar relatief veel mensen vrijwilligerswerk doen op de sportclub, in de kerk, op school of bij een van de vele andere maatschappelijke organisaties, hebben we veel moois te behouden. Die 5,5 miljoen Nederlanders die zich vrijwillig inzetten voor anderen verdienen waardering en moeten zo min mogelijk met onzinnige regels geconfronteerd worden.

Deze verkiezingen gaan over de vraag welk land we willen doorgeven aan onze kinderen. Natuurlijk blijven vragen over koopkracht en werkgelegenheid daarbij belangrijk, en gelukkig heeft het CDA daar ook de antwoorden op. Maar meer dan ooit maken we ons zorgen over de manier waarop we met elkaar omgaan, of we voldoende zorg hebben voor elkaar en of onze waarden en tradities behouden blijven. Wat mij betreft hebben het behouden en versterken van het maatschappelijk initiatief en vrijwilligerswerk daarin een belangrijke rol. Een blik in de verkiezingsprogramma's stemt echter niet optimistisch. De meeste partijen lijken het maatschappelijk initiatief ofwel niet te erkennen, ofwel volstrekt vanzelfsprekend te vinden. Stuitend voorbeeld hiervan is de houding van het kabinet, die in

het kader van de zogenaamde participatiesamenleving vrijwilligerswerk vooral lijkt te degraderen tot een financieel gedreven instrument.

Het CDA zet zich *wel* in voor vrijwilligers. Vrijwilligers verdienen namelijk meer waardering en minder onnodige regels. Daarom heb ik vorig jaar de initiatiefnota “Vrijwilligers zijn kampioenen” ingediend met daarin concrete voorstellen waarmee de landelijke overheid (organisaties van) vrijwilligers meer ruimte en waardering kan geven. Natuurlijk mag vrijwilligerswerk niet leiden tot verdringing van betaalde arbeid. Ook in het verkiezingsprogramma van het CDA komt de positie van vrijwilligerswerk ruimschoots terug. Zo is het voorstel om werkloze mensen van 60 jaar of ouder te vrijwaren van de sollicitatieplicht als zij structureel en gedurende meerdere dagen per week vrijwilligerswerk (of mantelzorg) doen, met veel enthousiasme ontvangen. Daarmee erkent onze partij dat juist in deze leeftijdsgroep veel mensen een grote bijdrage aan de samenleving leveren.

Deze verkiezingen gaan ergens over. Nederland is wat het CDA betreft meer dan een optelsom van overheidsbemoedienissen en individuele rechten. Het Nederland dat wij willen doorgeven aan de volgende generatie erkent juist ook de kracht van vrijwilligers en het maatschappelijk initiatief.

Hanke Bruins Slot

Eigen verdienste?

Soms hoor je een geslaagd zakenman zeggen: ik heb het allemaal zelf gedaan, het allemaal zelf verdiend.

Misschien heeft die man een product ontwikkeld dat goed in de markt bleek te liggen, een fabriekje laten bouwen om het te produceren en is zijn bedrijf in de loop van de tijd steeds verder gegroeid.

Maar heeft hij het echt allemaal zelf gedaan?

Hij heeft werknemers in dienst die hem helpen het product te maken. Maar, hoor ik hem zeggen, die werknemers heb ik toch allemaal zelf betaald.

Ja, dat zal, maar als er geen vrouwen waren geweest die ooit die werknemers hadden gebaard, dan waren ze er niet. Wanneer er geen ouders waren geweest die de werknemers, toen ze nog kind waren, hadden opgevoed, had hij niets met hen kunnen beginnen. Als die werknemers niet op school hadden gezeten, geen rekenen en schrijven en allerlei technische vakken hadden geleerd, dan had hij ook nog weinig aan hen gehad.

Allemaal zelf gedaan? Niet de werknemers op de wereld gezet, hen opgevoed en ook niet hen allerlei basisvakken geleerd.

Maar er zijn niet alleen de werknemers. De producten moeten niet alleen gemaakt worden, maar ze moeten ook bij de klanten komen. Daarvoor zijn wegen nodig (ook voor de werknemers opdat ze het bedrijf kunnen bereiken). Er zullen nog wel veel meer dingen nodig zijn, maar laten we even kijken naar de wegen.

Heeft hij die wegen zelf aangelegd, vast niet. Maar, hoor ik hem weer zeggen, ik heb toch belasting betaald! Ja, maar een heel klein beetje, wanneer hij op zijn eentje die wegen had moeten betalen, was hij nauwelijks verder dan zijn eigen voordeur gekomen.

Allemaal zelf gedaan? De wegen dus so wie so al niet. En dan heb ik het nog niet gehad over de elektriciteitsleidingen, riolering, politie, het rechtssysteem dat zijn eigendom beschermd, etc., etc..

En dan de klanten. De klanten komen waarschijnlijk af op de kwaliteit en de prijs van het product. Het is zeker een verdienste om zo'n product te maken. Maar het helemaal zelf gedaan? Zonder klanten was hij een armoedzaaiër geweest. Wanneer er geen klanten zouden zijn, zou hij niets verkopen. Heeft hij die klanten zelf in de wereld gezet, hen opgevoed, hen het nodige geleerd? Heeft hij gezorgd dat ze over de financiële middelen beschikten om zijn producten te kopen?

Al met al, hij zal zich best ingespannen hebben, dat verdient respect. Maar zonder de samenleving was hij nergens geweest.

Louis Flapper

Uitvoering WMO Den Haag laat te wensen over

In Den Haag is de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) slecht geregeld, concludeert de gemeentelijke rekenkamer. In een vernietigend rapport staat dat de zorg en maatschappelijke ondersteuning niet voldoen aan wettelijke eisen.

Hagenaren die behoefte hebben aan begeleiding thuis, woningaanpassingen, vervoersmiddelen, opvang of beschermd wonen lopen vast in een woud aan ingewikkelde procedures, schrijft de rekenkamer. De Wmo schrijft juist voor dat een aanvraag voor ondersteuning zo eenvoudig mogelijk moet zijn. Zowel telefonisch, aan de balie, schriftelijk of via internet moet hulp kunnen worden gevraagd.

In Den Haag moet iedereen nu een uitgebreid digitaal formulier met bijna honderd vragen doorworstelen voordat er een aanvraag kan worden ingediend. "Den Haag respecteert niet altijd de rechten van burgers", schrijft de rekenkamer.

Afhaken

Het digitale formulier is bovendien voor veel burgers te ingewikkeld. Volgens de onderzoekers haakt bijna 60 procent halverwege af.

Zorgwethouder Klein zegt in het AD dat hij veel bevindingen van de rekenkamer wel herkent, al heeft hij moeite met de harde kwalificaties. Hij benadrukt dat Den Haag nog maar twee jaar bezig is met het nieuwe zorgsysteem en dat veel zaken al zijn verbeterd.

Nico van Jaarsveld

Verborgen werkloosheid en glazen bol.

Het gaat weer goed in Nederland. We horen het van alle kanten. De economie draait weer als vanouds, werkloosheid neemt af, werkgelegenheid neemt toe, hoog vacature aanbod. Een mooie boodschap richting verkiezingen. En o ja, een glazen bol hebben we geen van allen....

Van een positief verhaal met bijbehorende cijfers krijgt iedereen een blij gevoel. En toch neemt schrijver dezes u vanuit dat gevoel eens mee naar achterliggende feiten. Juist rond verkiezingstijd.

De materie blijkt niet echt inzichtelijk. Er zitten ook andere kanten aan. Lees de krant maar.

Op de eerste plaats was ondergetekende zo getriggerd door een column in de Telegraaf van mevrouw Annemarie van Gaal, ondernemer en investeerder, d.d. 19-12-2016.

Onder de kop "CBS hanteert raar begrip werkloosheid" werd de toenemende hosanna-stemming daar iets anders belicht. Het CBS zou melden dat in 2 maanden tijd het aantal werklozen met 21.000 was afgenomen tot 499.000 personen. Vanuit de politiek (Asscher/PvdA in dit geval) werd de positieve flow direct omarmd door de stelling dat het werkloosheidspercentage sinds 2012 niet zo laag is geweest. Mevrouw van Gaal nuanceert in haar column vanuit de gedachte dat 2012 midden in de economische crisis was. Dus hoezo vergelijken met 2012? Het gaat om een crisis die in 2008 begon en waar we nu toch uit zouden zijn, zeker gelet op de aandelenbeurzen.

Het doorredeneren ging verder. Het CBS zou zich structureel baseren op een steekproef met zeer ruime randvoorwaarden. Apart. Een ander officieel cijfer van mensen met een WW-uitkering destijds ligt echter rond de 410.000/420.000. Vervolgens wordt er in de column nog een interessant verband gelegd met +/- 460.000 mensen in de bijstand, in de basis toch eigenlijk ook allemaal werkloos?

Kortom hoe zit het eigenlijk? En wat is wenselijk.

Op de tweede plaats was er eerder een persbericht d.d. 17-11-2016 vanuit uitkeringsinstantie UWV:

<http://www.uwv.nl/overuwv/pers/persberichten/2016/cbs--werkloosheid-blijft-hard-dalen.aspx>

Quote: “vooral 45-plussers zijn weer vaker aan het werk”. Gevolgd door positieve hoofdstukken als “UWV verstrekt minder nieuwe uitkeringen in 2016”; “Daling werkloosheid sterk in Europees perspectief”; “Meer mensen aan het werk” en “Werkloosheid daalt steeds harder”.

Kort daarop, 29-11-2016, volgde in deze trend een tweede persbericht:

<http://www.uwv.nl/overuwv/pers/persberichten/2016/daling-50-plussers-in-de-ww-zet-door.aspx>

Vanuit eenzelfde bronreferentie wordt gemeld dat het totaal aantal WW-uitkeringen aan 50-plussers is gedaald tot net iets boven de 200.000. Ongeveer hetzelfde aantal als een jaar geleden maar toch ook daar gaat het weer beter.... Toch maar eens verder kijken?

Eenzijds zou het CBS haar werkloosheidspercentages dus inschatten aan de hand van een steekproef. Anderzijds heeft ondergetekende al eens eerder de vraag mogen stellen aan het UWV waarop zij een werkloosheidscijfer baseren. Het antwoord toen was het aantal ingeschrevenen bij het Werkbedrijf (voorheen Arbeidsbureau). Maar dat lijkt ook wel een steekproef.

Ook zonder of inmiddels vanuit een verlopen WW-uitkering kán men namelijk, al dan niet standaard, ingeschreven (blijven) staan. Hoe betrouwbaar is dat? En ook, je bent bijvoorbeeld nog altijd werkzoekend maar gelooft het wel met het UWV, dan tel je dus niet meer mee?

Zou het UWV zich dan misschien baseren op het aantal uitkeringen?

Een meest recent UWV-rapport meldt in dit licht dat bij het einde van een WW 1/3 hiervan door werkhervatting is, 1/3 door het bereiken van de maximale WW duur en 1/3 om andere redenen.

Een beëindiging van een WW-uitkering is dus geenszins synoniem aan verlaging van werkloosheid. Dat is in ieder geval in beeld. Uitkeringsgerechtigden versus werkloosheid lastige materie lijkt, is het.

De gemeenten dan? Zij zijn immers toch het volgend sociaal vangnet? In hoeverre zijn werkzoekenden daar dan volledig in beeld? Vind die cijfers maar eens. Mij niet gelukt.

Als je alleen al kijkt naar een saldo van beperkt arbeidsgeschikten, bijstandsuitkeringen en WW-uitkeringen is het al direct duidelijk een ander verhaal. Het verhaal kan vervolgens nog heel anders zijn als je kijkt naar mensen die al langer werkzoekend zijn maar door bijvoorbeeld inkomen bij de partner, ook geen uitkering (meer) krijgen en ook niet meegeteld worden. Of kijkend met een oog naar de generatie van vóór de nieuwe wet Werk & Zekerheid (2015) die ook nog eens veel meer kan terugvallen op overbrugging-, vut- of (pre)pensioenregelingen. Of zij die kunnen beschikken over van oudsher zorgvuldig opgebouwde eigen middelen. Zoals ook degene die dan juist weer met minder bestedingsruimte genoeg kunnen nemen omdat bijvoorbeeld geen of afgeloste hypotheekschuld eerder al wel gangbaar was. Op welk cijfer komt u uit?

Vervolgens is de arbeidsmarkt zelf significant veranderd. We zien het dagelijks om ons heen. Ontwikkelingen maar zeker ook zorgen over automatisering, digitalisering en robotisering laat ik hier nu even buiten beschouwing. Stand van zaken samengevat: minder vaste banen en meer flexwerk.

In hoeverre kun je dan bijvoorbeeld spreken van een doorstroming als sprake is van vast contract naar uitzendwerk? Of een outplacementtraject met als resultaat een tijdelijke opdracht of project?

En kijkend naar de gigantische toename van het aantal ZZP'ers de laatste jaren. Dit zal toch niet altijd vanuit een luxe positie zijn maar ook ontstaan vanuit een nood geboren.

Mijn vermoeden is dat er uit dit alles onder een steeds groter wordende groep ouderen (50+) in toenemende mate maatschappelijke effecten ontstaan. Tot en met die steeds hogere AOW-leeftijd.

De "babyboom generatie" kan vandaag de dag zelfs nog veelal met de camper naar Frankrijk maar een volgende generatie? En ook hier laat ik nog een aantal zaken maar even buiten beschouwing:

ouderen zijn risicovolle werknemers, (te) duur, kennis en ervaring veelal gedateerd, vult u maar aan. Het politiek antwoord cirkelt, vaak vanuit AOW- of maatwerk discussies, rond subsidie-achtige fiscale maatregelen, gevolgtrekkingen zoals demotie en hét ei van Columbus genaamd omscholing.

Kortom, zouden er niet betere harde cijfers bekend en meetbaar moeten zijn zowel voor uitvoerders, politiek en onze maatschappij? Misschien wel juist rondom verkiezingen.

Sybrand Buma gaf in een interview eind januari een duidelijke blijk van herkenning door benoeming van problemen op de arbeidsmarkt. In combinatie met teruglopen van zekerheden legt hij een verband met de hedendaagse fenomenen flexwerken en ZZP'ers.

Op het partijcongres eind 2016 werd een discussie rondom basisinkomen afgebroken.

Het onvoorwaardelijk in die richting denken, was direct het toevallig breekpunt.

Of het nu gaat om de actuele cijfers of het toekomstplaatje, we zien allemaal dat de wereld om ons heen rap verandert. Verborgene werkloosheid als begrip is er, verspreid over verschillende groepen.

Soms dus niet eens definieerbaar of met vage cijfers. Geen wonder dat dit politiek een lastig

onderwerp is. En toch is dit ook een extra pleidooi om de hele materie breder op gang te houden. Niet alleen gekoppeld vanuit een invalshoek zoals eerlijke economie of sterke samenleving. Maar nog meer met lange termijn visie zonder dat dit direct als overheidsbemoeienis genoteerd wordt.

Eén suggestie is direct het vermelden waard. Het budget van het UWV is louter gebaseerd op het aantal uitkeringsgerechtigden, niet op het aantal werkzoekenden. Het UWV kent echter vanuit historie en heden een veel ruimere rol dan alleen uitkeringsorgaan. Gaat het dus daar al niet mis?

Tot slot: regeren is vooruitzien. Vanuit visie én feiten. Voor een land dat we door willen geven.

De toekomst is niet te voorspellen, dat is helder. En die glazen bol? Die blazen we zelf wel, toch?

T. Kloet, ervaringsdeskundige.

Divosa berichten

Ik wil u graag wijzen op een aantal interessante artikelen die in de Nieuwsbrief van Divosa van februari 2017 staan. Vooral de artikelen 'Utrecht start met experiment minder regels bijstand', 'Tweede Kamer akkoord met eenvoudigere beslagvrije voet' en '161 gemeenten krijgen vangnetuitkering over 2015' beveel ik u van harte aan.

Nico van Jaarsveld

Commentaar

Ondanks de stijgende welvaart of beter gezegd een beter draaiende economie neemt de armoede niet af. Onder kinderen neemt ze zelfs toe. Volgens berichten in de pers is de armoedebestrijding van gemeenten onder de maat. Steeds meer mensen, gezinnen, worden niet bereikt. De opvang van dakloze mensen (waaronder ook gezinnen) bij het leger des Heils duurde tot een jaar geleden gemiddeld vier maanden. Nu duurt het gemiddeld zes maanden voor ze weer een woning hebben gevonden. 750.000 gezinnen hebben moeite met de energierekening te betalen. 1,1 miljoen thuiswonende mensen geven aan dat ze bij calamiteiten niemand hebben om op terug te vallen. Dat

maakt de druk op de gemeenten alleen maar groter om de intensiteit van de keukentafelgesprekken op te voeren. Want je moet ze wel in beeld hebben.

In steeds meer analyses en onderzoeken komt naar voren dat mensen hun vertrouwen in de overheid hebben verloren. Menig lijsttrekker geeft in de verkiezingstijd de boodschap af dat dit vertrouwen hersteld moet worden. Onze lijsttrekker Sybrand Buma geeft aan dat de ik-cultuur te veel overheersend is. “Als ik het maar goed heb” lijkt de gedachte van veel mensen volgens onze lijsttrekker.

Begin jaren tachtig bracht het Wetenschappelijk Instituut van het CDA het rapport uit “Van verzorgingsstaat naar verzorgingsmaatschappij”. Het gaf aan dat de mens weer meer verantwoordelijk moest worden voor zijn eigen welbevinden. De staat kan niet zorgen van de wieg tot het graf. En natuurlijk zaten er analyses in die hout sneden. Maar aan de andere kant gaf het een eerste aanzet tot het gevoel: ik moet eerst voor me zelf zorgen, de rest kan later wel. In de begintijd van de basisgroep speelde dat rapport een belangrijke rol. Toen ook al was de angst bij ons aanwezig dat de armoede aan de onderkant zou toenemen. En dat de mensen meer risico gingen lopen wanneer ze arbeidsongeschikt of werkloos werden. En dat de gezondste en de sterkste het wel beter af zou gaan. Het CDA, toen als de machtigste partij van het land, zette een trend in die de bezuigingen in de sociale zekerheid zouden inluiden. En dat is ook gebleken, zie de aanhef van dit artikel.

Sybrand Buma stelt keer op keer de vraag: willen we deze maatschappij doorgeven aan onze kinderen. Nee, deze maatschappij willen veel mensen die niet meekomen in de welvaartstijging, die er dus buiten staan, niet doorgeven. Maar zelf hebben ze daar de macht niet voor. En ook niet de energie, die hebben ze nodig om het hoofd boven water te houden. Mijn partij staat dus voor de vraag of de inkomensverschillen onder de loep moeten worden genomen. Als basisgroep dienden wij dan ook een amendement in op het laatste congres dat de door het CDA zo gepropageerde sociale vlaktaks (belasting) er toe moet leiden dat de groeiende kloof tussen kansrijk en kansarm tot staan wordt gebracht en vervolgens ook verkleind wordt. Het preadvies was: die kloof is niet de gedachte achter de vlaktaks, de vlaktaks dient er voor om het stelsel eenvoudiger te maken en werken lonend te houden. Dan zeggen wij als basisgroep: ze snappen het nog steeds niet.

Wat willen we doorgeven en wat niet? Dat wordt op 15 maart met een rode stip in een hokje beslist. Bepalend is bij welke partij die geplaatst wordt. Wij hebben als CDA nog tijd genoeg om naar buiten te brengen dat iedereen er voor het CDA bij hoort. Het verkiezingsprogramma geeft de aanzet daartoe. Maar het moet dan wel duidelijk in de boodschap naar voren komen.

Arend Jansen

Beste CDA'ers,

Gisteren vergaderde de Tweede Kamer voor de laatste keer voor de verkiezingen. Vanaf vandaag trekt de verkiezingskaravaan het land in. We staan aan de vooravond van een spannende, hectische, maar voor ons CDA ook buitengewoon kansrijke campagne. Vier jaar hebben we gebouwd. Dag voor dag, steen voor steen. Samen hebben we een bouwwerk neergezet dat staat als een huis. Een CDA dat met overtuiging en trots naar de kiezer gaat.

We doen dat in een voor veel mensen verwarrende tijd. Deze week hoorden we positief nieuws: Het financiële saldo van de rijksoverheid laat aan het eind van het jaar een plusje zien. De cijfers zijn goed. Maar toch knaagt het. Het knaagt omdat de zorgen van veel Nederlanders de afgelopen jaren eerder groter dan kleiner zijn geworden. Veel mensen zullen zich vertwijfeld vragen stellen: Is mijn baan zekerder geworden, is de studie van mijn kind betaalbaarder geworden, is de ouderenzorg beter dan vier jaar geleden? Voel ik me veiliger, is het beledigen en schelden verminderd? Als mensen die vragen stellen, zullen ze bij de beantwoording vaak aarzelen of ze zelfs met een 'nee' beantwoorden. En misschien geldt dat ook wel voor u.

Dat is de pijn die, niet zelden onzichtbaar, achter de positieve cijfers zit. Een negatief gevoel over de richting waarin de samenleving zich ontwikkelt. Te veel egoïsme, te veel eenzaamheid, onnodige verharding. Dat is niet de samenleving die het CDA wil. Het moet anders. Wij kunnen een beter Nederland bouwen. Wij gaan de komende weken ons verhaal vertellen voor de mensen áchter de cijfers.

Wij maken de economie eerlijker en de samenleving sterker. We willen een land dat zijn waarden en tradities koestert, dat families en gezinnen steunt en zorg biedt aan hen die dat nodig hebben. Hierover gaat ons verkiezingsprogramma, dit dragen alle kandidaten uit. Ik zal dat zelf als lijsttrekker doen, en ik hoop dat u dat ook doet in uw dorp of stad, tegenover uw vrienden, familie, bekenden of collega's. U bent de ambassadeurs van het CDA voor dit betere Nederland. Van dit land dat wij door willen geven.

De komende weken zullen de CDA kandidaten en ik het hele land doorgaan. Er komt een serie landelijke lijsttrekkersdebatten aan. Ik doe daar graag aan mee. Ík wel.

Ik doe dat graag omdat ik er van overtuigd ben dat we als CDA de kans hebben om ons verhaal ook werkelijkheid te laten worden. Het liefst zou ik persoonlijk de komende drie weken alle verkiezingsmarkten en manifestaties langs gaan om samen met u de Nederlanders te overtuigen. Helaas gaat dat niet lukken. Maar ik weet dat overal in het land CDA'ers op dezelfde manier actief zijn. Het CDA is een volkspartij. Een partij die streeft naar een beter Nederland, een land dat we door willen geven. Ik heb alle vertrouwen in een geweldige uitslag op 15 maart.

Sybrand Buma

CDA **BSZ**